

РЕШЕНИЕ

№ 3547

гр. София, 27.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3378** по описа за **2022** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 287/24.01.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 14-ти състав по НАХД № 11764/2021г. е потвърден Електронен фиш /ЕФ/ серия К № 4969337, издаден от Столичната дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който на Д. А. К. за извършено нарушение на чл.21, ал.2 вр. ал.1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ и на основание чл.189, ал.4 ЗДвП вр. чл.182, ал.2, т.3 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева.

Решението е обжалвано от наказаното лице като с твърдения, че е незаконосъобразно, неправилно и необосновано, се моли за отмяната му и за отмяната на потвърдения с него ЕФ. Съображенията за това са, че съдът не е обсъдил всички възражения на К., вкл. това, че към датата на нарушението е била неправоспособен водач. Не било обсъдено и възражението, че към тази дата майка ѝ имала служебен ангажимент в С., за което били представени доказателства. Необсъждането на възраженията във връзка с доказателствата по делото, според касатора е довело до постановяването на необосновано решение. В съдебно заседание, редовно и своевременно призован, не се представлява.

Ответникът по касационното оспорване, редовно и своевременно призован, не се

представлява в съдебно заседание. В писмено становище на юрк.П. са мотивирани подробни съображения за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено от фактическа страна, че на 21.04.2021г. в 18,57 часа, лек автомобил марка „Ф.“, модел „ЕАС“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Д. А. К., се е движел в [населено място], [улица]до бензиностанция „Ш.“ – К., с посока на движение от [улица]към [улица]със скорост 80 км/ч, когато е бил засечен с автоматизирано техническо средство TFR1-M 506. В коментирания пътен участък максимално разрешената скорост за движение на ППС била 50 км/ч, въведена с пътен знак В26.

От приложения протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта на движение на пътните превозни средства, съставен по образец, е установено, че на 21.04.2021г. за времето от 17,30 часа до 19,30 часа контрол е осъществяван чрез техническо средство, което работи в автоматичен режим като след като бъде приведено в действие, същото функционира без намеса на контролен орган. Описани са събраните по делото доказателства, установяващи годността на техническото средство.

От разпечатка клип на техническо средство № 13973 е установено, че на процесната дата – 21.04.2021г., в 18,57,32 часа е отчетена скорост на движение 80 км/ч като са записани датата, часа, посоката на движение, фиксираната скорост и е сниман регистрационният номер на автомобила, който съвпада напълно с този, регистриран на името на касатора. Скоростта на движение от 80 км/ч е отразена след приспадане на 3% толеранс.

Въз основа на така установеното въззивната жалба е приета за неоснователна, тъй като разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП изрично предвижда възможността за установяване на административни нарушения на разпоредбите му посредством автоматизирани технически средства, като издаденият ЕФ – съответстващ на законово установеното съдържание, е приет за законосъобразен. Съдът е изложил и мотиви за отсъствие на предпоставки за прилагане на чл.28 ЗАНН.

Решението е правилно.

Разпоредбата на чл.21, ал.1 ЗДвП постановява, че при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава стойностите на скоростта в километри в час, подробно описани в правната норма. Съответно при движение в населено място с пътно превозно средство от Категория В, каквото е процесното, водачът не следва да превишава скорост от 50 км/ч. Изключение от посочената забрана е предвидено в ал.2 на с.р. – съгласно нея, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал.1, това се сигнализира с пътен знак. За нарушаване на забраната по ал.1 на чл.21

ЗДвП – движението на ППС от Категория В в населено място със скорост над максимално разрешената, е предвидено налагането на административно наказание на водачите по чл.182, ал.1 ЗДвП като размерът на глобата е фиксиран и се определя от размера на конкретното превишение. В случая водачът е управлявал ППС с 30 км/ч превишение над максимално разрешената скорост на движение, съответно деянието следва да бъде санкционирано по т.3 и да бъде наложена глоба в размер на 100 лева.

Съгласно разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

За процесното нарушение е издаден ЕФ по посочения в закона ред като същият отговаря на посочените в закона изисквания. Въззивната инстанция е изложила достатъчно подробни съображения по въпроса, като изводите ѝ се споделят изцяло от настоящия състав, поради което не е нужно преповтарянето им /чл.221, ал.2, изр.2-ро АПК/. Споделят се изцяло и изводите му относно отсъствие на предпоставки за приложимост към конкретния случай на разпоредбата на чл.28 ЗАНН.

Неоснователни намира касационната инстанция оплакванията на касатора за необоснованост на съдебния акт. Съдът е положил дължимата грижа и е събрал всички относими към нарушението доказателства, посочил е установените въз основа на тях обстоятелства. Следва да се посочи изрично, че направеното в касационната жалба /допълнението към нея/ твърдение, че въззивният съд не е обсъдил всички възражения на К., е формално и не почива на обективните факти по делото. Съдът е сезиран с жалба от К., която е бланкетна и в нея не се съдържат конкретни оплаквания. Изразено е общо недоволство от наложеното наказание като е посочено, че то е установено с автоматизирано техническо средство. В съдебно заседание, редовно призована, К. не се е явила и не е била представлявана. Допълнителни аргументи не са изложени. Поради това е неясно на кое точно възражение, направено от нея, не е отговорил съдът.

Неоснователно в този смисъл е и оплакването ѝ, че съдът не обсъдил обстоятелството, че към датата на извършването на нарушението – 21.04.2021г. тя е била неправоспособен водач. Както се посочи, такова възражение пред СРС не е било релевирано, нито са представени доказателства в негова подкрепа, обратно на изложеното в допълнението към касационната жалба. Въпреки това, съдът в настоящия му състав намира, че този факт /установен от приложените към допълнението доказателства/, не променя крайните изводи за законосъобразност на ЕФ, съответно за правилност на решението. Правоспособността за управление на МПС не е елемент от фактическия състав на нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора с процесния ЕФ, а управлението на ППС от неправоспособен шофьор представлява отделно

административно нарушение, подлежащо на административно наказване. Към датата на извършване на нарушението лицето е било пълнолетно, съответно административнонаказателно отговорно. Дали към този момент е учащо се или не, е ирелевантно за неговата административнонаказателна отговорност. Недоказано се явява и твърдението, че на тази дата автомобилът, собственост на Д. К., е бил управляван от нейната майка. Същата, съгласно представения препис от Удостоверение за раждане, е с имена В. Г. К.. Лице с тези имена не фигурира в представения препис от протокол от проведено открито съдебно заседание. Освен това същият е за съдебно заседание, проведено на 23.04.2021г., а не на 21.04.2021г.

На последно място в ЗДвП – чл.189, ал.5, е предвидена възможност ЕФ да бъде оспорен в 14-дневен срок от съобщаването му в случай, че лицето, срещу което е издаден възразява, че не то е управлявало автомобила. В този случай следва да предостави в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал.4 за извършеното нарушение, а първоначално издаденият електронен фиш се анулира. Следователно след като Д. К. твърди, че на тази дата автомобилът, с който е извършено нарушението, е бил управляван от майка й, е следвало в 14-дневен срок от получаване на ЕФ да представи посочените доказателства в СДВР, за да бъде анулиран издаденият срещу нея ЕФ.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от касатора касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила. На ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.63д, ал.1, вр. ал.4, вр. ал.5 ЗАНН, в размер на 100 лева, определен на основание чл.27е НЗПП.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 287/24.01.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 14-ти състав по НАХД № 11764/2021г.

ОСЪЖДА Д. А. К. да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.